

Odešel bojovník a vizionář doc. MUDr. Tomáš Kára, Ph.D.

Počátkem dubna jsme se s hlubokým zármutkem rozloučili s dlouholetým přítelem, skvělým kolegou, a hlavně skromným vědcem a vizionářem doc. Tomášem Károu. Byl to lékař, který zanechal velké dílo ve Fakultní nemocnici u sv. Anny v Brně, ale také v kardiologii, a to nejen v naší republice, ale také na Mayo Clinic v Rochesteru.

Tomáš Kára se narodil 15. října 1967 v Brně. Vystudoval Lékařskou fakultu Masarykovy univerzity (LF MU), kde se zasloužil o rozvoj Spolku mediků LF MU jako jeden z jeho prvních prezidentů. Od roku 1996 pracoval ve Fakultní nemocnici u sv. Anny. V roce 1996 jsme s Tomášem založili laboratoř pro výzkum řízení krevního oběhu. Cílem laboratoře byl výzkum vlivu autonomního nervového systému v patofiziologii kardiovaskulárních onemocnění a výzkum nových možností jejich diagnostiky a léčby. Do činnosti laboratoře se významným způsobem zapojil Ústav přístrojové techniky Akademie věd ČR v Brně. V roce 1997 MUDr. Kára získal nejen 1. místo na Dni mladých kardiologů, ale také Young Investigator Travel Grand Award společnosti American Society of Hypertension, European Society of Cardiology a European Society of Hypertension. Započal také spolupráci s prestižními klinikami v Londýně a Ženevě s možností vyšetřovat autonomní nervový systém pomocí mikroneurografie. Založil poradnu pro synkopální stavy, kde se věnoval patofiziologii neurokardiální synkopy. V roce 1999 byl hlavní cíl laboratoře výzkum plicní a mozkové regulace. V roce 2000 stál v čele týmu odborníků, který získal mezinárodní vědecké ocenění Severoamerické společnosti pro kardiostimulaci a elektrofiziologii za popis mozkové poruchy řízení krevního oběhu – cena NASPE Young Investigator Award – Clinical Research. Práci pak obhajoval před odbornou porotou ve Washingtonu, kde jej osloвили vědci z Mayo Clinic, kam vzápětí nastoupil jako odborný asistent kliniky kardiovaskulárních onemocnění. V rámci laboratoře bylo vyvinuto šest prototypů spirometrů ANNA a vlastní software Scope-

Win ANS. V roce 2001 byly instalovány také na Mayo Clinic v Rochesteru. Docent Kára vytvořil multidisciplinární tým, který disponoval vybavením a znalostmi pro výzkum, diagnostiku a léčbu poruch autonomního nervového systému a přidružených kardiovaskulárních onemocnění srovnatelný s předními zahraničními pracovišti. V roce 2002 se významně spolupodílel na vzniku publikace Klinická patofiziologie hypertenze. V roce 2007 habilitoval v USA a ve stejném roce obdržel prestižní ocenění Mayo Clinic Outstanding Research Award. V letech 2004–2012 pomohl zajistit stáže na Mayo Clinic pro více než stovku českých lékařů. Podílel se na vývoji nového typu srdečního stimulátoru a dalších dvou technologií pro léčbu kardiovaskulárních onemocnění. V období pandemie vyvíjel nové metody, které významně zlepšily úspěšnost léčby pacientů se středně těžkou až těžkou pneumonií, způsobenou onemocněním covid-19. Je autorem mnoha odborných statí. Dne 30. ledna 2024 obdržel Cenu města Brna za rok 2023 v kategorii Lékařské vědy a farmacie z rukou primátorky města Markéty Vaňkové. Docent Kára úžasně bojoval s osudem, s nemocí a stále aktivně spolupracoval s Mayo Clinic, nejvíce s prof. Virendem Somersem a profesorem Alexandrem Schirgerem. V loňském roce měl výrazný podíl na překladu knihy Jak žít déle a cítit se mladší, kterou s kardiologickým týmem věnoval svým pacientům. Měl ještě mnoho plánů, jak zlepšit především prevenci

Tomáš Kára a Virend Somers

kardiovaskulárních onemocnění. Docent Kára zemřel po dlouhodobém boji s rakovinou v úterý 26. března 2024, bylo mu 56 let. Byl dlouholetým lékařem I. interní kardioangiologické kliniky FN u sv. Anny a LF MU, poté působil v brněnské Nemocnici Milosrdných bratří. Na Lékařské fakultě MU působil do roku 2014 jako externí vyučující pro I. interní kardioangiologickou kliniku FN u sv. Anny. Jeho největší zásluhou bylo vybudování Mezinárodního centra klinického výzkumu ve Fakultní nemocnici u sv. Anny v Brně (International Clinical Research Center, ICRC). Toto centrum zahrnuje kardiologickou a neurologickou vý-

zkumnou aktivitu a vedle klinické léčebně preventivní péče také výuku studentů LF MU.

Tomáš byl velký bojovník nejen ve sportu, coby veslař byl nominován na OH v Soulou 1988, ale i jako lékař a vědec, kdy bojoval s mnoha politiky i skeptiky za vznik výše zmíněného ICRC, které mělo být úzce spojeno s Mayo Clinic. Nutno konstatovat, že právě doc. Tomáš Kára má největší zásluhu na tom, že ICRC bylo postaveno a dnes může sloužit ke špičkové péči o pacienty i k výzkumu a vědě.

Budiž nám jeho odkaz motivací jak pro každodenní medicínskou práci, tak i pro úsilí o další rozvoj brněnské a české kardiologie, stejně jako inspirací pro výzkumnou i pedagogickou činnost.

Na XXXII. výročním sjezdu ČKS letos v Brně, jeho přítel z Mayo Clinic, prof. Virend Somers řekl: „It is said that

the light that burns twice as bright burns half as long. And Tomas's light burned brightly indeed. It burned with passion, with courage, with intelligence, with strength and with vision. But it burned especially brightly with love, love for his family, his faith, his friends and his country. Even when I sat with him in his hospital room a few weeks before his passing, when we both knew the end was near, Tomas was as resilient and brave as ever.“

Milý Tomáši,

za vše děkujeme, vždy na Tebe budeme vzpomínat při po-hledu a vstupu do budovy ICRC, neboť kdo žije v našich myslích, je stále s námi.

Jiří Vítověc a Miroslav Souček

Loučíme se s doc. MUDr. Tomášem Károu, Ph.D.

Dovolím si za výbor České kardiologické společnosti a také za sebe krátký dovětek k rozloučení s kamarádem Tomášem Károu, které krásně napsal Jiří Vítověc.

Tomáš byl velikán nejen osobou, ale hlavně duší – již při našem prvním setkání na Mayo klinice v Rochesteru z něj vyzařovala touha vytvořit doma v České republice zařízení, které by mělo jako cíl přiblížit se kvalitou věhlasné Mayo Clinic. Věděl, že vytvoření centra, které shromáždí co nejvíce nadšených a pracovitých osobností má budoucnost a naději, že se zařadíme mezi špičky kardiologie ve světě. Při každém dalším setkání bylo možné s úctou pozorovat noblesu jeho jednání i ve chvílích, kdy to nebylo snadné si jí udržet, radost z toho, když se dílo dařilo, a až zoufalství při srážkách s těmi, kdo mu nerozuměli nebo

nechtěli rozumět. Jak bylo Tomášovi vlastní, dotáhl dílo do úspěšného konce a také potom zůstal skromným, poctivým lékařem se zaujetím pro další práci. Jistě k tomu přispívalo i to, že byl špičkový sportovec, skvělý táta, měl řadu dalších zájmů a uměl se ze života radovat.

Milý Tomáši,

zapsal ses nejen do historie kardiologie, ale hlavně do našich srdcí a budeme na Tebe vzpomínat s úctou a s vděčností za Tvoje přátelství.

Od srdce,

Michael Aschermann a výbor ČKS